

מסורת הש"ס

תרי מגו תלפא. שנים מן השלשה יבואו ויעירו לומר שלשה היינו: אס יש שם כ"ד. וקסת כ"ד שלשה. אלמא אין כח להפקיר ממון זה אלל זה כפחות משלשה: גילו מילפא. שידעו שחלקתי בשוה: אלמנה. הניזונה מנכסי יתומים מוכרת למונות: שלל ככ"ד. ובלבד שיראו שנים שלל תמכור בזול:

(א) תנובה (ג. ו) (ב) כי הנוב כפי רמ"ה כנון פלון לו פסחיס ככל הרבנ רחמימי. (ד) וכו' גי רשי"י ויש גירסא אחרת להסיק והיא גירסא הרמב"ם ויש"ש ויבסר כוס יושט. (ד) ימות (ו) (ט) (י) מ"י מוס' קידושין ג' ד"ה ר"ג (יהודה) (ו) (ע"י לעיל ג' מוס' ד"ה ה' א"ן). (ז) (קידושין ג' ע"ש). (ח) (לעיל ג' א). (ט) (דברים כג). (י) ע"י מוס' דכתיובת דף נה. שטרלו ככ"ה.

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

לב.

עין משפט
נר מצוה

אלמנה מוכרת ש"מ בכ"ד. וז"ל התם משום חיונה או משום שלל תמכרה ככ"ד דכמפרש באלמנה ניזונה (וכתיובת דף טז: וס) ו"ל דס"ל כיון דאלמנה מוכרת אע"ג דאינה שלל ככ"ד משום חיונה ה"נ שותף יעול אח שלו שלל ככ"ד אע"ג דליכא טעם דחינה: ב"ר דין הדיוטות.

קעא א ב מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' יג ופ"ייה ה' כ) סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעב ג מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעד ד מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעה ו מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעז ז מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעח ח מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעט ט מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעו י מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעא י"א מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעב י"ב מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעג י"ג מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעה י"ד מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעז י"ה מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעח י"ו מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

קעט י"ז מ"י פ"יו תה"ל אריות ה' ה סגמ פשון מה טושי"ע ח"מ פ"י קב ספק ג:

תרי מגו תלתא ואי נמי תרי סהדי דפלגת באפי בי תלתא א"ל מנא לך הא א"ל רתנן אם יש שם כ"ד מתנה בפניהם אין שם כ"ד בפני מי יחנה שלו קודם א"ל מי דמי התם דמפיק ממונא מדיא ומותיב להאי בעינן כ"ד אבל הכא (ב) דידיה שקלי גילוי מילתא בעלמא הוא בתרי סגי ליה תדע דתנן: "אלמנה מוכרת שלא בפני כ"ד אמר ליה אביי ולא מי אתמר עלה אמר ר' יוסף בר מניומי אמר ר"נ אלמנה אינה צריכה כ"ד של מומחין אבל צריכה בית דין של הדיוטות: ב"ר דין הדיוטות

אין חייב בה כרה"ר חייב בה וואם היתה בבית הקברות לא יטמא לה ואם אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר לא ישמע לו ופרק וטעון פרק וטעון אפילו ארבעה וחמשה פעמים חייב שנאמר יעוב תעוב הלך וישב לו ואמר הואיל ועלך מצוה אם רצונך לפרוק פרוק פטור שנאמר עמו ואם היה זקן או חולה חייב מצוה מן התורה לפרוק אבל לא לטעון ר"ש אומר אף לטעון רבי יוסי הגלילי אומר אם היה עליו יתור על משאו אין זקוק לו שנאמר תחת משאו משאוי שיכול לעמוד בו: גמ' אמר רבא ר'פח שאמרו אינה מתענה ואינה משמרת אינה מודאצטרך למיתני אינו חייב בה דאי סלקא דעתך משמרת השתא משכח לה אבראי מעייל לה לגויי משכח לה מגויי מבטיא אלא שמע מינה אינה משמרת שמע מינה: מוצאה ברפת אינו חייב: א"ר יצחק והוא שעומדת תוך לתחום מכלל דברשות הרבים ואפילו בתוך התחום נמי חייב איכא דמתני לה אסיפא ברה"ר חייב בה אמר רבי

יצחק והוא שעומדת חוץ לתחום מכלל דברפת אפילו עומדת חוץ לתחום נמי אינו חייב בה: בבית הקברות לא יטמא לה: ו"ת"ר מנין שאם אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר שלא ישמע לו שנאמר איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו אני ה' (ב) כולכם חייבין בכבודי טעמא דכתב רחמנא את שבתותי תשמרו הא לאו הכי הוה אמינא צייתא ליה ואמאי האי עשה והאי לא תעשה ועשה ואלא אתי עשה ודחי את לא תעשה ועשה איצטרך ס"ד אמינא הואיל והוקש כיבוד אב ואם לכבודו של מקום שנאמר כאן כבוד את אבך ואת אמך ונאמר להלן כבוד את ה' מהונך הלכך לציית ליה קמ"ל דלא לשמע ליה: מצוה מן התורה לפרוק אבל לא לטעון: מאי אבל לא לטעון אילימא אבל לא לטעון כלל מאי שנא פריקה דכתיב עוב עמו טעינה נמי הכתיב הקם תקים עמו אלא מצוה מן התורה לפרוק בחנם ולא לטעון בחנם ר"ש אומר אף לטעון בחנם תנינא להא דת"ר פריקה בחנם טעינה בשכר ר"ש אומר דרבנן דאי ס"ד כר"ש לכתוב רחמנא טעינה ולא בעי פריקה ואנא אמינא ומה טעינה דלית בה צער בעלי חיים וליכא חסרון כים חייב פריקה דאית בה צער בעלי חיים וחסרון כים לא כל שכן אלא למאי הילכתא כתיבה רחמנא לומר לך פריקה בחנם טעינה בשכר ורבי שמעון מאי טעמא משום דלא מסיימי קראי ורבנן אמאי לא מסיימי קראי הכא כתיב רובץ תחת משאו התם כתיב נופלין בדרך דרמו אינהו וטעונייהו באורחא משמע ורבי שמעון נופלין בדרך אינהו וטעונייהו עלוייהו משמע אמר רבא מדברי

תורה אור השלם

- 1 כי תראה תעור שגאך רבץ תחת משאו ותרלת מעוב לו עוב תעוב עמו: שמת כה עמו 2 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו אני ואל תחזירי: ויקרא ט ג 3 כבוד את אבך ואת אמך למען ירכבו וימך על הארמה אשר יי אליהך נתן לך: שמה ט כ"ב 4 כבוד את ה' מהונך ומראשיה לכל תבואתך: משלי ג ט 5 אל תראת את חמור אחרך לא שורו בפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: דברים כב ד

הנהרות הב"ח

(א) ג' אלל ה"ל דרדי שק"ל: (ב) שם א"י ה' קע"ו: טולס:

גליון הש"ס

רש"י ה"ל ל"ב: ובי' הלכך א"ל כתיב: טע' זה כתר רש"י כ"ה דף ט' ע"ג ד"ה שיעורו:

רבינו הגנאל

קמ"ה תלחא. אמר ליה רב ספרא מנא לך אמר ליה רתנן אם יש שם כ"ד מתנה בפני כ"ד אמר ליה מי דמי התם אפיקי ממונא וזא בעי כ"ד אבל הכא דרדי שקלי במוי פני ליה תדע דתני אלמנה מוכרת ש"מ בכ"ד. ואסיק' משימיה דרב תמן בהדיא דאינה צריכה כ"ד כדמפיק אבל צריכה (אפי') כ"ד הדיוטות: מ"תני' מצאה ברפת וכו' עד אמר לו אביו היטמא או אל תחזיר אל תישמע לו. ח"ר מנין שאם אמר לו אביו היטמא או אל תחזיר שלא ישמע לו לטעל את המצוה שנאמר איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו טולס חייבין בכבודי אפי' שזהוהיתך ככבוד אב ואם אם יאמרו לך חלל שבת אל תשמע לתן אלא ואת שבתותי תשמרו וכן בכל המצות ומקשינן טעמא